

staae: „Foranlediges Stade paa noget Brand-
redskab ved dets Afbenyttelse udenfor Com-
munen, da blive Dinkostningerne ved dets
Istandsaettelse ligesuldt at afholde af den Com-
mune, det tilhører“. Jeg skal derfor anbefale
denne Omredaction til det ærede Thing.

Dvistgaard: Naar jeg ikke kan slutte
mig til de Endringsforslag, der ere stillede
under Nr. 54 og 55, da skeer det af den Grund,
at jeg stiller mig det klart for Die, at det ikke
er et Forhold, der særligt vedkommer nogen
enkelt Commune, hvorom der her er Tale.
Jeg troer nemlig, at det maa ligge klart for
Enhver, at Alle, der ere deelagtige i nogen-
sommelst Assurance, have Krav paa, at For-
holdet omtrent bliver det samme i alle Com-
muner; thi det Tab, der forarsages, naar et
Sted, der er asfureret, afbrænder, kommer til
at gaae ud over Alle, og ikke over nogen Enkelt.
Jeg kan saaledes ikke antage, at den sidste Deel
af Paragraphen bør udgaae, saaledes som er
foreslaaet i Endringsforslaget under Nr. 54,
og jeg kan heller ikke ansee det for rigtigt, at
vedtage Forslaget under Nr. 55, hvorefter et
saadant Antal af Beboere i Communen, som
i det sidste Aar have udredet de $\frac{5}{8}$ af sauntlige
paahvilende Communeudgifter, kunne bevirke —
imod Sogneforstanderskabets og Communens
øvrige stattehdende Beboeres Dasse — Tilveie-
bringelsen af Sprøiter for Communens Reg-
ning. Jeg troer, at naar dette Forslag blev
vedtaget, vilde det næsten see ud, som om vi
her igjennem Lovgivningen søgte at skabe Splid
i Communerne, skøndt jeg forøvrigt vil tilstaae,
at Forslaget ikke vilde have nogen væsentlig
Betydning, da jeg ikke antager, at Beboerne
vilde kunne staae en saadan Modstand tilveie
imod Mænd, som ere valgte af dem selv, i
hvert Fald vil jeg for mit Vedkommende ikke
kunne give min Stemme til et Forslag, hvor-
ved en saadan Splid skulde kunne fremkomme.
Jeg troer, at Sogneforstanderskabene i Reg-
len, med Deconomie ville foretage, hvad
der kan være meest passende for Com-
munens sande Interesse, men isald et ganske
enkelt eller særegent Tilfælde skulde indtræffe,
hvorved Sogneforstanderskabet muligens kunde
have forfeilet det rette, da frygter jeg sandelig

ikke Amtsråadets Competence til at afgjøre et
saadant særegent Tilfælde. Jeg troer derfor
med god Grund at kunne anbefale det En-
dringsforslag, der er stillet under Nr. 56, idet
jeg troer, at det stiller Forholdet paa det rette
Standpunkt. Naar et saadant ganske særegent
enkelt Tilfælde skulde indtræffe, hvor et Sogne-
forstanderskab — ganske vist undtagelsesviis —
skulde have valgt een for Communen og det Hele
uheldig Afgjørelse, da troer jeg, at man vilde
forurette alle øvrige Medlemmer af Brand-
assuranceforeningen, hvilken Forening det end
maatte være, dersom man ikke gav Amtsrådet
Leilighed til at godgjøre en saadan Feiltagelse,
og jeg kan saaledes ikke andet end bede det
ærede Thing forkaste Forslagene under Nr. 54
og 55 som uheldige og derimod stemme for
Forslaget under Nr. 56, da dette klart udtaler,
at det kun er i enkelte Tilfælde, at Amtsrådet
gives en saadan Myndighed — som jeg sande-
lig ikke frygter for skal blive misbrugt — og
paa Grund deraf troer jeg ikke, at der vil see
nogen Ulempe for Beboerne ved at den i § 28
Amtsrådet givne Berettigelse bliver slaet fast,
hvorhos jeg troer, at denne Bestemmelse i Lo-
ven vilde bidrage Sit til at ordne en mulig
med een Stemmes Overvægt vedtagen mindre
heldig Beslutning af et Sogneforstanderskab;
og saa vilde herved en mere Rigelighed i Sprøite-
anskaffelsen ligeledes for Amtsrådsfredsen kunne
tilveiebringes. Jeg nærer derfor det Haab, at
Lovudkastets § 28 med det under Nr. 56 stillede
Endringsforslag maa vinde det meget ærede
Things Billigelse.

Fornesbech: Grunden, hvorfor der af
Udvalget igjennem mig er stillet saa faa En-
dringsforslag til Lovudkastets Bestemmelser om
Sprøiteholdet, er den, at vi i det Hele have
maattet erkjende, at naar man overhovedet vilde
ordne denne Sag, som en Communesag, saa
kunde den ikke ret vel ordnes anderledes, end
der i det foreliggende Lovudkast er foreskrevet.
Det forekommer os klart, at man først maa
blive enig med sig selv om, hvorvidt man over-
hovedet vil have Sprøiter, eller ikke, og ved
Bestemmelsen af dette Spørgsmaal maatte man
let komme til den Erkjendelse, at der er mange
Steder paa Landet, hvor det ligesvem vilde være